

Ümbrikupalga näited elust

Kalle lugu:

Viljandi ehitaja Kalle kannatas kuid südamepekslemise all. 36-aastane mees väsis tööl kiiresti ja oli korduvalt pärast peapööritust objektil minestanud. Töökaaslaste ja abikaasa palvel pöördus Kalle lõpuks arsti poole. Mehel diagnoositi aordiklapi rike, mis on 35–50-aastaste meeste seas tavapärane. Aordiklapi riket saab täielikult parandada vaid kirurgiline ravi, mille hind on kokku vähemalt 11 000 eurot. Ravikindlustatud inimeste puhul tasub selle haigekassa. Kallel aga ravikindlustust ei ole. Neli aastat ja kolm kuud tagasi ütles ta ülemusele, et on nõus kogu oma palga vastu võtma ümbrikus. Kuid ümbrikupalgale jah-sõna andes ei mõelnud Kalle kordagi, et oleks pidanud iga kuu kõrvale panema vähemalt 215 eurot, et 4 aasta ja 3 kuuga koguda kokku 11 000 eurot, mida ta vajab täna elu päästvaks operatsiooniks.

Anna lugu:

Kui Anna vahetusevanemana tööle asus, pidi ta algselt saama 800 eurot brutotasu. Ta rääkis tööandjaga võimalusest saada osa raha mitteametlikult, sest ümbrikupalk tähendas rohkem raha, mis siis, et mitteametlikult.

Kui Anna rasedaks jäi, soovis ta koos elukaaslasega osta 2-toalise korteri linnalähedases uusarenduses. Pangas selgus, et nende laenuvõimalused on üsna ahtakesed, sest Anna ametlik palk laenusummat oluliselt ei suurendanud ja panga jaoks ei olnud iga kuu teadmata allikaga lisaraha argument. Seetõttu pidi Anna kriitiliselt võimalused üle vaatama ja ostma kolmandiku võrra odavamama korteri vanemasse paneelmajja.

Kui Anna enne lapse sündi sünnituslehele jäi, oli sünnitushüvitise summa samamoodi tema ametliku sissetuleku järgi arvestatud, samamoodi ka hilisem vanemahüvitis. Kokku kaotas Anna vanemapuhkuse ajal üle 4500 euro.

Aivari lugu:

Aivar sai 63-aastaseks sel kevadel. Kui omal ajal Eesti pensionisüsteem ümber tehti ja osa inimesi endale sujuvama vanaduspõlve tagamiseks erinevatesse sammastesse raha hakkasid koguma, otsustas Aivar, et tal on veel kümme aastat pensionini aega ja küll ta jõuab ise endale tagala kindlustada ja üht-teist kõrvale panna. Umbes samal ajal hakkas ta vastu võtma ümbrikupalka, sest tööandjal olid parasjagu kitsamad ajad.

Aivar tuleviku pärast esialgu ei muretsenud, pensionistaažiks vajaliku 15 aastat oli ta ametlikult juba ära töötanud. Ta küll teadis, et üks tööandjagi hoiab maksude maksmata jätmisega kõvasti kokku, aga palk jooksis ja andis kõrvalegi panna.

Siis tuli vahepeal majanduskriis ja mustadeks päevadeks kõrvale pandud raha tuli ikkagi käiku lasta. Ja mõni aeg hiljem siin ta nüüd oli, kümme aastat kaotatud ametlikku pensionistaaži tähendas, et ta sai kuus üle 50 euro vähem pensioni ja igal aastal kaotas Aivar nii üle 600 euro.